

Quibuscunque nares sunt apertæ, iracundi: referuntur ad passionem, quæ fit in ira. Quicunque FACIEM carnosam habent, rathymi, id est, faciliè concupitibiles sunt: referuntur ad boues. Qui faciem macilentam habent, solliciti. Qui autem carnosam, timidi: referuntur ad facies asino, & ceruo similes. Qui valde prauam habent, pusillanimi: referuntur ad catum, & ad simiam. Quibus facies magna, tardi: referuntur ad asinos, & boues. Qui verò neque paruam, neque magnam, oportet esse medius: habitus vtique horù medius erit conueniens. Quibus autem facies videtur paruifica, illiberales sunt: referuntur ad apparentiam. Quibus autem ab OCVLIS tanquam vesiculæ dependent, amatores vini sunt: referuntur ad passionem, Quibus vehementer cadunt, quæ antè oculos apparent, vt vesiculæ, amatores somni: referuntur ad passionem, item ex somno surgentibus dependent quæ sunt in oculis. Quicunque oculos paruos habent, pusillanimi: referuntur ad apparentiam, & simiam. Quicunque verò habent oculos magnos, referuntur ab boues. Igitur bene natum oportet neque magnos, neque paruos habere oculos. Qui verò concauos habent, malefici: reducuntur ad simiam. Quicunque habent oculos eminentes, fatui: referunt ad apparentiam, & asinos. Quoniam autem neque eminentium oculorum, neque concauorum oportet esse medius vtique habitus præstabit. Quibuscunque autem oculi sunt parum concaui, magnanimi: reducuntur ad leones. Quibus verò plus, mansueti: referuntur ad boues. Quicunque FRONTEM paruam habent, indisciplinabiles: referuntur ad fues. Qui autem magnam valde, tardi: referuntur ad boues. Qui rotundam habent, insensati: referuntur ad asinos. Qui autem minùs planam habent, sagaces: referuntur ad canes. Quicunque quadratam, & moderatam frontem habent, magnanimi: referuntur ad leones. Quicunque autem collectam habent, adulatōres, referuntur ad passionem, quæ fit. Id in canibus videbit quispiam, qui cum blandiuntur, contractam habent frontem. Quicungq. autem nebulosam, audaces: referuntur ad taurum, & leonem. Quando autè nebulositas autem adulationem, medius habitus vtique horù bene decenter se habet. Quicunque tristem habent frontem, mæsti:

λακίαν, ή μείση αν τούτων: έξεις διαρμόστως έχου.

A οἷς ἡ οἰ μνακῆρες ἀναπαιτεῦντο, θυμὸς δὲ εἰς ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάθος, τὸ ἐν τῷ δηλωθῆναι νόμον. Οἱ τὸ πρόσωπον σαρκώδες έχοντες, βῆδυμα ἀναφέρεται ἐπὶ τοῖς βοῖς. οἱ τὰ πρόσωπα ἰσχυρῶς έχοντες, ὀπιμελεῖς: οἱ ἡ σαρκώδη, δειλοῖ ἀναφέρεται ἐπὶ τοῖς ὄνοις, ή τοῖς ἐλαφοῖς: οἱ μικροῖ τὰ πρόσωπα έχοντες, μικροψυχοῖ ἀναφέρεται ἐπὶ αἰλουρον ή επίπικονοῖς: τὰ πρόσωπα μεγάλα, γαδρῶ ἀναφέρεται ἐπὶ τοῖς ὄνοις ή βοῖς. ἐπεὶ δὲ οὔτε μικρῶν οὔτε μέγα δει (ἔ), ή μείση έξεις εἰν αν πύτων ὀπιμεκί. οἷς δὲ τὸ πρόσωπον φαίνε μικροσπεπέ, αἰελδίθεροῖ ἀναφέρεται ἐπὶ τῷ ὀπισπέπει. Οἷς τὸ δάτο τῷ ὀφθαλμῶν ὄψ κυσίδες σπεκρέμονται, οἰόθλουγες ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάθος. ἐπὶ γδ τοῖς σφόδρα ἐμπεικτικῶκοῖς τὰ τῷ τῷ ὀφθαλμῶν ὄψ κυσίδες ἐφασκήσι, φίλυπνοι ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάθος: ἐπεὶ τοῖς ἐξ ὕπνου ἀεσῆκοσιν ὀπιπρέμα) τὰ ἐπὶ τῷς ὀφθαλμοῖς. Οἱ τοῖς ὀφθαλμοῖς μικροῖς έχοντες, μικροψυχοῖ ἀναφέρεται ὀπι τῷ ὀπισπέπει, ή ὀπι πίπικον. οἱ δὲ μεγαλόφθαλμοῖ, γαδρῶ ἀναφέρεται ὀπι τοῖς βοῖς, ἔ αῖα δὲ φῶντα, δει μήτε μικροῖς, μήτε μεγάλοῖς ἐχῆν τοῖς ὀφθαλμοῖς. οἱ δὲ κοίλοις έχοντες, κακῶνροῖ ἀναφέρεται ὀπι πίπικον. ὄσοι ἐξ ὀφθαλμοῖ, αἰβέλτεροῖ ἀναφέρεται ἐπὶ τῷ ὀπισπέπει τε κη ὄνοις. ἐπεὶ δὲ οὔτε ἐξ ὀφθαλμοῖ, οὔτε κοιλῶθαιμον δει (ἔ), ή μείση έξεις αἰ κρε τοῖν. ὄσοις ὀφθαλμοῖ μικρῶν ἐκοιλότεροῖ, μεγαλόψυχοῖ ἀναφέρεται ὀπι τῷς λέοντα: οἷς δὲ ὀπι πλείον, σπεσῆς ἀναφέρεται ὀπι τοῖς βοῖς. Οἱ τὸ μέτωπον μικρῶν έχοντες, αἰμαθεῖς ἀναφέρεται ὀπι τοῖς ὄνοις, οἱ δὲ μέγα ἀγαν έχοντες, γαδρῶ ἀναφέρεται ὀπι τοῖς βοῖς, οἱ δὲ σπεκρεῖς έχοντες, ἀνείδητοῖ ἀναφέρεται ὀπι τοῖς ὄνοις. οἱ μικροτερον ὀπιπικον έχοντες, ἀνείδητοῖ ἀναφέρεται ἐπὶ τοῖς κῶνας. οἱ δὲ τῷ βράζαντον σύμμεθρον τῷ μετώπω έχοντες, μεγαλόψυχοῖ ἀναφέρεται ὀπι τοῖς λέοντα, οἱ δὲ σμωπεῖς έχοντες, [αἰσθῆεις, ἀναφέρεται ἐπὶ τῷ γινόμερον πάθος. ἔδοι δὲ αἰ τις ἐπὶ τῷ κῶν. ὀπι οἱ κῶνες ἐπὶ δῶν διαπόδωσ, γαλλῶες τὸ μέτωπον έχουσι. ἐπεὶ δὲ οἰδῶ ἦτε σμωπεῖς έξεις αἰσθῆειαν ἐμφαίνει, ἦτε γαλλῶν κο.

Oἱ σκυθροπα μέτωπα έχοντες, δυσάνειο ἀνα-